

Det skal man tage Hensyn til det andet Thing og den Stemning, der gjør sig gjældende, og det forekommer mig ikke, at der er taget et tilstrækkeligt Hensyn dertil i dette Lovforslag.

Carstensen: I Anledning af den sidste Bemærkning, som fremkom fra det ærede Medlem, der Intet vilde gjøre for Hærens Intendantkorps, med mindre man lovede ham ikke at forsvare Danmark ved Hjælp af Fæstningsværker, vil jeg blot gjøre opmærksom paa, at der under Debatterne saavel i det andet Thing som udenfor Thinget har været fremhævet den store Beredvillighed, som det ærede Medlems Partifæller havde vist til Forhandling, deres levende Ønske om at kunne arbejde for Sagerne kun fra et sagligt Standpunkt og den store Æret, der var begaaet ved at forhindre dem i at arbejde paa saglig Grundlag. Dette er en god Illustration paa det velvillige Forhandlings-sind, der besjæler de Herrer.

Ordføreren (Blom): Med Hensyn til den Opfordring, det ærede Medlem fra Jyns Stift fornødig stillede til mig om at virke for Opgivelsen af Kjøbenhavns Befæstning paa det Vilkaar, at vi opnaaede hans og Meningsfællers Tilslutning til dette Lovforslag, da kan jeg kun sige, at det kan jeg ikke forpligte mig til. Der er nemlig en Ting at bemærke ved dette Forslag fra det ærede Medlems Side, nemlig at det er at tage Munden temmelig stærkt fuld. Sagen er nemlig den, at det Forslag, vi her have for, om Ordningen af Hærens Forpleiningsvæsen, vil komme til Hærens Gavn i alle Tilfælde, enten man befæster Kjøbenhavn eller ikke befæster den, og jeg har kun anført, at det navnlig i det Tilfælde, hvor man tænker sig, at Danmark skal forsvares ved en marcherende Armee er allermost nødvendigt, men at det for Hæsten ogsaa er nødvendigt, naar Kjøbenhavn befæstes, er en given Ting. Jeg kan altsaa ikke forpligte mig til, det, som det ærede Medlem forlangte af mig. Det ærede Medlem syntes at antage, at vi i Udvalget vare gaaede imod, hvad Folkethinget havde villet. Jeg erindrer ikke Folkethingets Udtalelser om denne Ting, og jeg maa tilstaa, at jeg ved Overveielserne af disse Ting i Udvalget stadig har tænkt mig, at vi skulde

se at finde ud af det, som i og for sig var det Forstandigste og Bedste. Det er allerede mange eller nogle Aar siden, at Forpleiningsvæsenets Ordning sidste Gang var for i Folkethinget, og det var vel tænkeligt, at Folkethinget eller dets Flertal kunde have forandret Mening om Et og Andet ved denne Ting. Jeg har i det Mindste forandret min Mening om Forpleiningskorpsets Ordning i betydelig Grad derved, at jeg er kommen til at tænke mere over det. Forudsætter imidlertid det meget ærede Medlem, at man ved Endringsforslag i dette Forslag kan komme Folkethingets Mening i Møde, saa vilde jeg sætte megen Pris paa, om det ærede Medlem til 3die Behandling vilde stille saadanne Endringer. Saa var det ikke umuligt, at vi kunde tale os tilrette om dem og derved mulig berede denne Sag, der er overmaade vigtig for Hæren, Intendanturen og Nationen, en blidere Udgang end bebudet af det ærede Medlems Udtalelser.

J. Pedersen: Til det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Carstensen) skal jeg sige, at han jævnlig har haft travlt med i Udtalelser herovre fra at finde Illustrationer til Forstaaelsen af, hvorledes man opfatter Forskjelligt. Det har det ærede Medlem Lov til, men han har ikke Lov til at referere mine Udtalelser urigtigt. Jeg har ikke sagt, at jeg Intet vilde gjøre for denne Sag, med mindre jeg saar Garanti for at Kjøbenhavns Befæstning er opgiven. Jeg erkjender, at denne Sag fortjener at fremmes, og naar jeg gjorde den Bemærkning til det ærede Medlem, at vi kunde slutte Overenskomst om dette, saa var det, fordi han stillede denne Sag frem og sagde: Naar I ikke ville gaa med til det One, kunne I dog godt gaa med til det Andet. Jeg erkjender, at Sagen fortjener at fremmes, men jeg fastholder, at denne Sag ligesom andre Sager fremmes kun, naar man ogsaa tager Hensyn til det andet Thing. Nu vil den ærede Ordfører for Flertallet have, at jeg til 3die Behandling skulde udtrykke det andet Things Ønsker. Men det forekommer mig dog meget naturligare, at det andet Thing selv, naar Sagen kommer til det, udtrykker sine Ønsker. Det er det, jeg ønsker, det skal, og derfor stemmer jeg ikke imod, at denne Sag gaar over til Folkethinget. Men saa vil jeg ogsaa